

אמר עזמות...

בפנקסי

הקטן רשום בראש וראשתי
 "ביאליק", סימן-לזכרון שעלי להחל הפעם את
 שעודי בכרכה להתנהיב שלנו.
 בגדול החל :
 והנה נפגשתי בשבוע זה בר' אליעזר בעל
 הלוחות שלי ואמר לי :

רצונה, רבי, לשמע גימטריא נאה ונכונה
 לכבוד יוכל הששים של ביאליק ?
 מהזכרתיני !

היום לחמן ביאליק, בר"ת ה"נ"ב, הם
 בגימטריא ששים !

טוב מאוד ! — עניתו — ואולם התוכל
 להגיד לי על רגל אחת גימטריא אחרת, שביאליק
 יזכה לחוג עוד פעם ששים שנה ?
 ומגלי חשוב הרבה ענה לי ר' אליעזר מניה
 וביה, רגע כמימרא :

היום לחמן ביאליק, יתם בגמטריא :

מאה ועשרים שנה.
 ועדיין אינכם כאמינים בכחו של הגי-
 מטריאות שלנו !..

ומפי עלולים... בעין חרוד !

כשחגגו בביה"ט בעין-חרוד את חג היוכל
 של משוררנו ביאליק ואחד המורים עמד על דוכנו
 ודבר לפני תלמידיו על גודל חשיבותו והין ערכו של
 משוררנו הלאומי וכו' וכו', הצביע פתאום אחד
 הילדים את אצבעו הקטנה כמבקש לשאל דברי-מה:
 מה יש ? — שאל המורה בסקרנות.

אולי ! — ענה הפעוט בתמימותו — הן

המשורר הנהו גדול כבר, בן-ששים כפי שארונני
 אומר, ומדוע קוראים לו "ביאליק" כמו לילד קטן,
 הלא שמו האמתי צריך להיות "ביאלי" ולא —
 ביאליק, כמו "חיליק" או ישראליק ? ...

ובקטן בלה...

אותו ברנש, שאני אומר לספר לכם על
 אודותיו הפעם, הוא דוקא מבני-תאריך, עלה הצבר
 שקוציו מרובים מפריו — מי-שהיה בעל משרה
 אחראית בחברה ידועה של נפט בעירנו.

והנה, "כנסת ישראל" או יותר לכון הועד-
 הלאומי חשב לתמו כי יהודי מא"י היושב בירי-
 שלם ומשתכר למעלה מעשרים לא"י לחדש חייב
 לשלם את תרומתו הקטנה לטובת הצבור העברי.
 ואולם הוא, כלומר הפקיד דגן לא חשב כנראה כך,
 ובבוא אליו הגובה של ב"י לגבות את ה"מס" לא
 אמר לו הן ולא לאו לא מחר ולא מהרתים תבוא
 אלי, כי אם קם ממושבו הרך, פתח את דלת מש-
 רדו, עמד בפתח ופנה אל פקידיו הנכרים והיה-
 דים שישבו לפניו, באנגלית :

— "טעלל הים !", כלומר : הגידו-נא לו (בהור-
 רותו באגוחו על הגובה) שראשית, איני י-
 יהודי כלל, והשנית אני קונה בשר-טרפה
 וגם את בני אשלה לבתי-הספר של הגויים...

העיר לו פקיד יהודי אחד מן הצד ואמר :
 — אדוני ! השומעות אזניך מה שפיך מדבר ?
 הן יחשמו אותך ל"אוטקאסט" (מן ה"יוצ-
 אים).

— טוב להיות "אוטקאסט" מלהיות יהודי ! —

ענה הפקיד האחראי קצרות ומוחלטות.

באותו מעמד נמצאה גם פקידה יהודית צעיר-
 רה, שחוררו פניה מכעס-עצור ואמרה לשכניה
 הנוצרים : "פוי ! אני מתביישת במנהל יהודי
 שכזה !".

ועל זה ענו הגויים צחוק ואמרו בלשונם :
 — "ווי אר פראוד אוף הים !", ו"א : ואנחנו מת-
 גאים בו !..

לקיים מה שנאמר : מהרטיך ומחריביך ממך
 יצאו. . .

ובשבתנו

אתמול במכונית הרחבה והמריר-
 פדה של "התאחדות — הגה" לנסע לת"א עלה
 בחור ערבי הדור בתרבושו האדום וישב לו לא
 רחוק מהלהג העברי.
 — מה השעה ? — שאל הערבי מאת הנהג
 בעברית מורחית צחה.

הביט ה"שופר" על שעון ידו וענה : —
 כאציר-אסר !", וכשראה שאין הערבי מבין את
 ה"לשון-קודש" שלו רמו לו באצבעותיו על "עשר"
 ועל "חצו".

קפץ בך-דודנו ממקומו בכסותו בשתי ידיו את
 אזניו הנצרמות ונתן לנהג שעור קצר בעברית :
 — ראשית לא אומרים "כציר-אסר" כי אם : **הצו**
עשר ! (בהדגישו בגרונו המורחית את ה"עין"
 ואת ה"חית") והשנית : "חצו-עשר" זה ח מ ש
 ועכשיו כבוד ש ע ו ה צ י . . .

הדא דכתיב : "מפי ערבים ושכנים יסרת
 עוז"...

ושוב מעשה ב"אוטובוסים", אבל לא של
 "התאחדות-הגה" בין ת"א וירושלם כי אם של
 "כנרת" : שרות אוטובוסים בין יבנה וירי-
 גור.

שלם.

ישבתי במכונית-צבורית זו על יד כמשרדו של
 ר' חיים עתיק ב"בתי ורשוי" בירושלם וראיתי לנ-
 גד עיני בקצה המראה הגדולה שלפני הנחג, טבלא
 קטנה של זכוכית אטומה ועלה לדפסה באותיות
 גדולות ומאירות עינים מודעה זו :

בי"ה לאוטובוסים — הכוכב
 קראה צעירה אחת מבין הנוסעים את המודעה
 ותממה : — "היש בי תיח ו ל י ס גם לאוטר
 בוסים ?", שאלה מהבהור היושב לצדה.

— כן, הוא עונה לה ברצינות, ה"אוטובוסים"
 בארצנו הם גם כן מ ל ה... והרפואה היא פשו-
 טה : ראשית כותבים ביח"ה, כלומר : בית-
 חרושת והשנית — לא "אוטובוסים" כי אם מ כ ר
 נ י ו ת צ ב ו ר י ו ת . . .

עכשיו

צאו וראו כמה מעלות טובות
 לתי-ליפון עלינו בק"ס ח'יפה !

בחורה אחת שאלה בתי-ליפון כוספר של רופא
 י ד ו ע בעיר-העתיד.

— מי מדבר ? — שאלה הנערה שבמשרד
 הרופא.

— הרופא... שם ? — השיבה הבחורה — רוצה
 אני להגיד לו כי הצטננתי ואני משתעלת מאד...

— תלא תוכלי לבוא אל הקליניקה ?
 — לא !

— אולי יבוא אליך הכיתה ?
 — ג"כ לא !, השיבה הבחורה המשתעלת —

רוצה אני לדבר עם הרופא בתי-ליפון...
 — ומת דוקא מ ר ח ו ק ררך התי-ליפון ?
 שאלה הנערה שבמשרד הרופא.

— כך יותר טוב... כך אני בטוחה לכתפ"ה
 שהרופא... לא יוכל להכותני !... — ענתה הבחור-

רה החולה.

ואם לא תגידו כנת ולא תספרו הסיושלום
 ל"הפועל", אנלה לכם סוד שאני הנני המכבי הא-
 מהי, מ כ כ י י ר ו ש ל מ י לכל פרטיה,
 אעפ"י שאינני לורד ושמומינים אותי למועדון
 ה"מכבי" אך ורק להרצאות...

ותא ראייה : "המכבי" בירושלם מקומו ב מ ר
 ת ה שברחוב בן-יהודה, ואף אני מקומי ב מ ר
 ת ה של דאה"י !

ומחמת שנגזר עלי לא עליכם בזמן האחרון
 להיות נעזנד בארץ, לא זכיתי להשתתף במסיבה
 זו שנערכה במוצ"ש ק בפנסיון גולדשמידט לכבוד
 מלצ'ט, ראש המכבים בעולם, ולא שמעתי את
 כל הדרשות והנאומים מפי השופטים והשוטרים,
 שהכריזו על השקלים ועל מנבית של שני אלפים
 לא"י לבנין ב י ת ל"מכבי" בירושלם. וממילא
 מובן, שלא היה חלקי בין אלה שעשו "ויברח" מן
 המסיבה, אחר אכילת ה"דברים הטובים", בשעה
 שהטילו על כאו"א מן המסובין לתרם "מתן בס-
 ת" ככל אשר ידבנו לכו, לא פחות משלש לא"י
 וכל המרבה הרי זה משובח !

גם בחיפה לא זכיתי לשמע מפי הלורד את
 הסיום העברי שלו : "אם לא עכשיואי ימתי ?
 יודע הלורד החביב, שנשבה לבין המכבי כי
 יש מלה עברית "כותי", אבל לא "אימתי"
 וע"כ צרף את ה"אי" (ארץ-ישראל) למעלה ולא
 למטה...

לא אספר לכם, כמובן, על העוגות הגסות
 והכבדות שהגישו אח"כ במסיבה שנערכה לכבודו
 בחיפה על "הדר-הכרמל" ואולם רוצה אני לדבר
 כאן לא על הלורד בעצמו כי אם להקדיש שורות
 אחרות דוקא לכבוד ה ל י ד י הצעירה, הנ-

כרת ס ל ע מלצ'ט. . .

גיורית היא כרות המואביה בשעתה, ו צ י ר
 נ י ת נלהבת יותר מבעלה. אפשר, מפני כך
 קורא בן-אבי "מואביה" ל"פטריוטיות" ? מי
 יודע ? . . .

איני זוכר אם כבר ספרתי לכם את זאת, אבל
 ישנם דברים שהם ראויים להשמע עוד פעם :

מספרים כי בבקורם האחרון של הלורד מל-
 צ'ט ורעיתו בארץ, ישבה זו האחרונה בארמונה
 אשר במגדל — ה"וילה" שלהם אשר על תוף
 הכנרת. . . והנה ראתה ררך החלון קבוצת אנשים
 שעלו על אדמתה. ירדה אליהם ושאלה מאת ראש
 הקבוצה, שנראה כאנגלי :

— מי אתה ומה מעשיך כאן ?

— אני מודד מטעם המחלקה הממשלתית למ-
 דיחה ובאתי למדד כאן את הקרקע לשם תקון
 דרכים.

— ומי אלה לך ?

— ששה פועלים ערבים העוזרים על ידי בעד
 בודה.

— היודע הנך, אדוני, כי זוהי נחלה ע ב
 ר י ת, רכושו של הלורד מלצ'ט ?

— "יעם, מיי לידי !" (כן, גברתי !), ענה
 האנגלי בניחותא.

— והידעת אם לא שמעת, אדוני, בדבר אגרת
 מקדונלד האומרת בפירוש כי יש להעסיק פועלים
 חצים יהודים וחצים ערבים ?

— פקיד הממשלה הנני, השיב המודד הבריטי,
 ואין לי עסק ב"פוליטיקס". אני באתי רק למדד,
 הבין האנגלי שיש לו עסק לא עם יהודי
 ג ל ו ת י, ולמחרתו בבקר הופיע על נחלת מלצ'ט
 כליות ששה פועלים י ה ו ד י ם . . .